Τίτλος Μαθήματος	Θεατρική Αγωγή και η Τέχνη της Αφήγησης				
Κωδικός Μαθήματος	EDUC-648DG				
Τύπος μαθήματος	Επιλεγόμενο				
Επίπεδο	2ος Κύκλος				
Έτος / Εξάμηνο φοίτησης	Εαρινό				
Όνομα Διδάσκοντα	Δρ Αγγέλα Χατζηπαντελή				
ECTS	10	**Διαλέξεις / εβδομάδα**	1/ Εβδομάδα	**Εργαστήρια / εβδομάδα**	N/A
Στόχοι Μαθήματος	Οι φοιτητές να είναι σε θέση: • Να συζητούν τη σημαντικότητα της αφήγησης ως μέσο επικοινωνίας στην προσωπική, κοινωνική και επαγγελματική ζωή του ανθρώπου, εντοπίζοντας σε κάθε περίπτωση τους σκοπούς που εξυπηρετεί. • Να αναγνωρίζουν την αφήγηση ως μια τέχνη με κοινωνικο-πολιτισμική αξία, που συντελεί δυναμικά στη διαμόρφωση της προσωπικής και κοινωνικής συνείδησης. • Να εντοπίζουν κοινωνικο-πολιτισμικά και ηθοπλαστικά στοιχεία μέσα από ιστορίες, κλασσικά παραμύθια και μύθους. • Να επεξηγούν την αφήγηση ως μια πολυσημειωτική θεατρική τέχνη, αναφέροντας στοιχεία που συμβάλουν στην καλλιτεχνία της. • Να προσδιορίζουν τη σημαντικότητα των σημειωτικών συστημάτων του θεάτρου που χρειάζεται να ενσωματώσει ο αφηγητής για να αφυπνίσει την εμπιστοσύνη του κοινού. • Να επισημαίνουν τον καθοριστικό ρόλο της σημειωτικής του σώματος του αφηγητή. • Να ορίζουν τα στάδια μετασχηματισμού του αφηγηματικού λόγου σε δραματοποιημένη παράσταση/αφήγηση. • Να αναλύουν την ταυτότητα του ρόλου, έτσι ώστε να είναι εφικτή η αποτελεσματική υπόδυσή του.				

	• Να εφαρμόζουν διάφορες τεχνικές αφήγησης με δημιουργικό τρόπο. • Να περιγράφουν συγκεκριμένα γνωστικά αντικείμενα του αναλυτικού προγράμματος, στα οποία ο εκπαιδευτικός μπορεί να χρησιμοποιήσει την τέχνη της αφήγησης, παρουσιάζοντας την παιδαγωγική της αξία της σε κάθε περίπτωση.		
Μαθησιακά Αποτελέσματα	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται: 1. Να ορίζουν την αφήγηση ως μια τέχνη του λόγου, επεξηγώντας την αναγκαιότητά της σε διαφορετικές εκφάνσεις της ζωής. 2. Να αναλύουν στοχαστικά την αφήγηση μιας ιστορίας με βάση τις κοινωνικές, πολιτισμικές και ηθικές υποδηλώσεις που εμπεριέχονται μέσα σε αυτή. 3. Να συγκρίνουν ιστορίες διαφορετικών πολιτισμών, επισημαίνοντας ομοιότητες και διαφορές με βάση τα πολιτισμικά και κοινωνικά νοήματά τους. 4. Να επιχειρηματολογούν για την πολυμορφική αξία της αφήγησης στο θέατρο, όπως επίσης και στο πεδίο της θεατρικής αγωγής. 5. Να εξετάζουν κριτικά την επικοινωνία αφηγητή-θεατή, αναφέροντας παράγοντες που καθιστούν αυτή την αλληλεπίδραση δυναμική και θελκτική. 6. Να αφηγούνται ιστορίες και παραμύθια, επιδιώκοντας την καλλιτεχνία και ενσωματώνοντας διάφορες τεχνικές αφήγησης. 7. Να αξιοποιούν πλούσια παραγλωσσικά και εξωγλωσσικά στοιχεία στην αφήγηση. 8. Να υποδύονται το ρόλο του αφηγητή εντός δράσης σε μια δραματοποιημένη αφήγηση, εφαρμόζοντας τις απαραίτητες μεταμορφώσεις για κάθε διαφορετικό ρόλο της ιστορίας. 9. Να σχεδιάζουν και εφαρμόζουν μια δραματοποιημένη αφήγηση. 10. Να κατασκευάζουν δραστηριότητες για τη διδασκαλία κάποιου γνωστικού αντικειμένου, έχοντας ως αφετηρία την αφήγηση κάποιας ιστορίας.		
Προαπαιτούμενα	Κανένα	**Συναπαιτούμενα**	Κανένα
Περιεχόμενο Μαθήματος	• Εξέταση της αφήγησης στο πλαίσιο της προσωπικής, κοινωνικής και επαγγελματικής ζωής του ανθρώπου • Διερεύνηση κοινωνικο-πολιτισμικών νοημάτων και αξιών που υποδηλώνονται μέσα από διαφορετικές παραλλαγές κλασσικών παραμυθιών και παραδοσιακών ιστοριών (π.χ. η θέση του φύλου, οι οικογενειακοί δεσμοί, κοινωνικές αξίες και αρετές κ.ά.)		

	• Συσχέτιση των μύθων και των ιστοριών με τη διαμόρφωση της προσωπικής, κοινωνικής και πολιτισμικής συνείδησης • Ανάλυση του ηθοπλαστικού χαρακτήρα της αφήγησης • Επεξεργασία του ρόλου του αφηγητή σε μια ιστορία – Διαφορετικά είδη αφηγητών και η δυναμική του κάθε είδους • Μελέτη της σημειωτικής του θεάτρου σε συνάρτηση με την αφήγηση • Εφαρμογή της τέχνης της αφήγησης με διαφορετικές τεχνικές • Σχεδιασμός και εφαρμογή δραματοποιημένης αφήγησης • Ενσωμάτωση της αφήγησης στη διδασκαλία διαφορετικών γνωστικών αντικειμένων του αναλυτικού προγράμματος • Κριτικός στοχασμός για τη θέση της αφήγησης στη διδασκαλία
Μεθοδολογία Διδασκαλίας	Διαδικτυακή παρουσίαση, διαδικτυακή συζήτηση, ανάλυση αφηγήσεων, ατομικές και ομαδικές εβδομαδιαίες δραστηριότητες, παρακολούθηση οπτικογραφημένων αφηγήσεων και τεχνικών αφήγησης, ατομική και ομαδική ανατροφοδότηση, μελέτη και έρευνα βιβλιογραφίας
Βιβλιογραφία	**Υποχρεωτική Βιβλιογραφία** Alfreds, M. (2013). Then what happens? Storytelling and adapting for the theatre. London: Nick Hern Books. Bruner, J. (1991). The narrative construction of reality. *Critical Inquiry*, *18*(1), 1–21. Crouch, K. A. (2003). Shared experience theatre: Exploring the boundaries of performance. The Ohio State University. Hadjipanteli, A. (2022). Playfulness as a virtuous disposition: Its affinity with dramatic play and aretaic practice. *International Journal of Play, 11*(4), 417–433. Hadjipanteli, A. (2020). Drama pedagogy as aretaic pedagogy: the synergy of a teacher's embodiment of artistry. *RIDE: The Journal of Applied Theatre and Performance*, *25*(2), 201–217. Καϊάφα, Ι. (2020). Διδάσκοντας τα κλάσματα σε μαθητές Γ΄ Δημοτικού μέσα από την αφήγηση. *Έρευνα στη Διδακτική των Μαθηματικών*, (14), 35–39. ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/enedim/article/view/20918 Καπλανόγλου, Μ. (2002). *Παραμύθι και αφήγηση στην Ελλάδα: Μια παλιά τέχνη σε μια νέα εποχή*. Αθήνα: Πατάκη. Koltai, J. (2007). Η πρακτική της «αυθεντικής κίνησης» ως μια διαδικασία μάθησης για τον ηθοποιό. *Εκπαίδευση & Θέατρο,* (7), 28–33. Κουλουμπή - Παπαπετροπούλου, Κ. (Επιμ.). (2004). *Η τέχνη της αφήγησης*. Αθήνα: Πατάκη.

Κούρτογλου, Α. (2019). *Ψυχαναλυτική και φεμινιστική κριτική σε κλασικά παραμύθια των αδελφών Grimm*. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας: Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Neelands, J. (2008). Η πολυμορφία της δραματικής/θεατρικής αγωγής: Μοντέλα και στόχοι. *Εκπαίδευση & Θέατρο,* (9)*,* 58–66.

Neelands, J., & Dobson, W. (2000). *Drama and theatre studies at AS/A level*. London: Hodder & Stoughton Ltd.

Ντούλια, Α. (2022). *Η δύναμη της αφήγησης: Λογοτεχνικές αναγνώσεις και δημιουργική έκφραση*. Χανιά, Κρήτη: Πολιτιστική Εταιρεία Κρήτης – Πυξίδα της Πόλης.

Πουρκός, Μ. Α. (2009). *Τέχνη, παιχνίδι, αφήγηση: Ψυχολογικές και ψυχοπαιδαγωγικές διαστάσεις.* Αθήνα: Τόπος.

Rawlins, T. (2012). "Disciplined Improvisation" in the rehearsal and performance of Shakespeare: The alternative approach of Mike Alfreds. *Shakespeare Bulletin*, *30*(4), 431–447.

Σαββοπούλου, Μ., & Μπράτιτσης, Θ. (2017). Η ψηφιακή αφήγηση ως μέσο πολιτιστικής μάθησης. *5ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο,* 405–416. eproceedings.epublishing.ekt.gr/index.php/cetpe/article/view/4097

Salmon, C. (2008). *Storytelling, η μηχανή που κατασκευάζει μηχανές και χειραγωγεί τα πνεύματα*. Αθήνα: Πολύτροπον.

Τσιλιμένη, Τ. (Επιμ.). (2011). *Αφήγηση και εκπαίδευση: Εισαγωγή στην τέχνη της εκπαίδευσης.* Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο.

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (2006). *Θεατρική αγωγή Ε΄ και Στ΄ Δημοτικού: Βιβλίο Δασκάλου.* Αθήνα: Οργανισμός εκδόσεων διδακτικών βιβλίων.

Φιλίππου, Δ., & Καραντάνα, Π. (2010). *Ιστορίες για να ονειρεύεσαι… Παιχνίδια για να μεγαλώνεις…* Αθήνα: Καστανιώτης.

Χατζηγεωργίου, Α. (2018). *Μη λεκτική επικοινωνία στη διδασκαλία: Διερεύνηση της «γλώσσας του σώματος» των εκπαιδευτικών*. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας: Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Χολέβα, Ν. (2007). Ελληνική νοηματική γλώσσα: Μια θεατρική γλώσσα στην εκπαίδευση. *Εκπαίδευση & Θέατρο,* (7), 34–42.

Συμπληρωματική Βιβλιογραφία

Αγγελίδου, Ε., & Τσιλιμένη, Τ. (2009). *Η αφήγηση ως εργαλείο μάθησης στην περιβαλλοντική εκπαίδευση: Δραστηριότητες και προτάσεις για την προσχολική και τη δημοτική εκπαίδευση*. Αθήνα: Καστανιώτης.

	Alfreds, M. (2007). Different every night: Freeing the actor. London: Nick Hern Books. Brooks, P. (1994). *Psychoanalysis and storytelling*. Oxford: Blackwell. Bruner, J. (2018). *Δημιουργώντας ιστορίες: Νόμος, λογοτεχνία, ζωή* (Μτφρ.). Αθήνα: Πεδίο. Γαργαλιάνου, Σ. (2018). Η σημειολογία θεάτρου ως μέθοδος ανάλυσης θεατρικών παραστάσεων – Μέρος Α΄. *Ηχώ Φλώρινας.* https://echoflorina.gr/ Γαργαλιάνου, Σ. (2018). Η σημειολογία θεάτρου ως μέθοδος ανάλυσης θεατρικών παραστάσεων – Μέρος Β΄. *Ηχώ Φλώρινας.* https://echoflorina.gr/ Γραμματάς, Θ. (2017). *Θεατρική αγωγή και παιδεία*. Αθήνα: Διάδραση. Hadjipanteli, A. (2023). The impact of theatre pedagogy on student teachers' development of beliefs about good teaching and their pedagogical ethos: an exploratory case study. *Australian Journal of Teacher Education, 48*(3), 51–63. Κακαβούλια, Μ., & Πολίτης, Π. (2022). *Αφήγηση: Μια πολυεπιστημονική θεώρηση*. Αθήνα: Gutenberg. Κουρετζής, Λ. (2018). *Από το θεατρικό παιχνίδι στην οργανωμένη παράσταση και το θεατρικό παιχνίδι στην παράσταση θεάτρου για παιδιά.* Αθήνα: Ταξιδευτής. Λαμπρέλλη, Λ. (2017). *Μικρό αλφαβητάρι αφήγησης: Εγχειρίδιο αυθαίρετου στοχασμού πάνω στα παραμύθια και στην αφήγησή τους.* Αθήνα: Πατάκη. Lipman, D. (2005). *Improving your storytelling: Beyond the basics for all who tell stories in work of play.* Little Rock, AR: August House. Πελασγός, Σ. (2008). *Τα μυστικά του παραμυθά: Μαθητεία στην τέχνη της προφορικής λογοτεχνίας και αφήγησης*. Αθήνα: Μεταίχμιο. Σέξτου, Π. (2007). *Δραματοποίηση: Το βιβλίο του θεατρο-παιδαγωγού.* Αθήνα: Καστανιώτη. Winston, J. (1998). *Drama, narrative and moral education: Exploring traditional tales in primary school.* London and New York: RoutledgeFalmer.
Αξιολόγηση	Εβδομαδιαίες ατομικές και ομαδικές δραστηριότητες, ατομική εργασία, συμμετοχή στην πλατφόρμα και στις τηλεδιασκέψεις, τελική εξέταση
Γλώσσα	Ελληνική